

Frivillige hjælper udsatte unge ind på karrieresporet

Over 600 drenge fra udsatte boligområder har etableret knap 70 mikrovirksomheder i samarbejde med erhvervsfolk og andre frivillige i løbet af ti år. Skoledirektør opfordrer til at skrue ned for skoler og i stedet flytte undervisning ud, hvor borgerne er, for at få flere til at tage en uddannelse. Halvdelen af hans 3.000 kursister bliver undervist andre steder end på skolen. Men incitamenterne halter.

POLITIK OG VELFÆRD

For en ung dreng i et udsat boligområde er det meget let at havne i en kriminel løbebane, inden livet for alvor begynder.

Men nogle vil det anderledes. En af dem er 16-årige Yunus.

Han stiftede sammen med syv andre barndomsvenner fra boligområdet Egedalsvænge i Kokkedal tilbage i 2017 mikrovirksomheden Je M'appelle, som på fransk betyder 'jeg hedder'. De ville udvikle et tøjbrand, som kunne skabe fællesskab.

Han er et eksempel på de over 600 drenge i alderen 13 til 19 år fra udsatte boligområder i Danmark, som i løbet af de seneste ti år har etableret knap 70 mikrovirksomheder i samarbejde med organisationen Mind Your Own Business.

"Målet er at styrke drengenes tilknytning til uddannelse og dermed også arbejdsmarkedet," siger direktør og grundlægger af Mind Your Own Business, Maria Kavita Nielsen.

Nogle drenge har lavet et tøjfirma. Andre laver armbånd, energidrik eller e-sportsarrangementer.

Fælles for dem alle er, at de har fået støtte og rådgivning fra frivillige venturepiloter fra civilsamfundet og folk fra erhvervslivet til at realisere deres drøm om en lille virksomhed.

De mange frivillige og erhvervsledere har tilsammen lagt over 90.000 timers arbejde for at støtte de unge.

Virksomheder som Boston Consulting Group, KPMG og Implement Consulting Group indgår i partnerskabet og bakker op om drengenes udvikling. Det samme gør den finansielle sektor, hvor drengene blandt andet sparrer med folk fra Arbejdernes Landsbank, Jyske Bank og Danske Bank, som byder ind med viden om økonomistyring og budgetplanlægning.

Også lokale samarbejdspartnere med

FOTO — MIND YOUR OWN BUSINESS

Tallene taler næsten for sig selv: På 10 år er det lykkedes 608 drenge fra udsatte boligområder at etablere 67 mikrovirksomheder. Det er sket i tæt samarbejde med 648 frivillige venturepiloter og 68 erhvervs partnere, som tilsammen har lagt 91.000 timer i frivilligt arbejde.

et godt kendskab til drengene som for eksempel boligsociale medarbejdere, pædagoger fra fritidsklubber eller ungekoordinatører indgår i samarbejdet med at realisere drengenes drømme og får igennem samarbejdet ny inspiration til arbejdet med de unge i et boligområde.

Stort potentiale

Maria Kavita Nielsen mener, at der ligger et stort potentiale for at få flere unge fra udsatte boligområder til at tage en uddannelse ved at inddrage andre aktører i løsningen af velfærdsudfordringerne.

"Vores metodiske arbejde bygger på en stærk partnerskabsmodel mellem det kommunale/boligsociale, civilsamfund og dansk erhvervsliv – og med de unge i midten. Drengene møder nogle erhvervsfolk og et arbejdsmarked, som vil dem, og som ønsker dialog. Når drenge gerne vil starte virksomheder, er det motiverende at snakke med folk, som selv har gjort det, og som dermed kan være med til at vise vejen og styrke drengenes potentiale på en ny måde," siger Maria Kavita Nielsen.

De løbende evalueringer af Mind Your Own Business foretaget af Als Research

viser, at drengene får stort udbytte af ordningen. De får blandt andet større optimisme om deres fremtidsmuligheder og bliver mere sikre på, hvad de vil efter folkeskolen. De bliver bedre til at samarbejde og koncentrere sig og er involveret i færre konflikter.

Dermed kan ordninger af denne slags formentlig også være med til at høste et stort beskæftigelsespotentiale. Ifølge Finansministeriet vil beskæftigelsen potentielt kunne løftes med 11.000 personer på langt sigt, hvis man fremover kan få halvdelen af de 25-årige, der ikke har en uddannelse, løftet til faglært niveau. Og andelen af indvandrerdrengene uden anden uddannelse end folkeskolen er særlig stor.

Uddannelse skal ud af skolen

På Vestegnen uden for København sidder en mand, som opfordrer til at gå nye veje for at få flere unge til at tage en uddannelse. Han hedder Tue Sanderhage og er direktør for Vestegnen HF & VUC.

Han har omkring 3000 kursister på et år. Unge og voksne. Halvdelen af dem bliver undervist andre steder end på selve skolen. Nogle bliver undervist online. Nogle bliver undervist på jobcentre på

virksomheder eller ude i lokale boligskaber.

“Vi skal skrue ned for skoler og op for uddannelser. Vi skal flytte bjerget ud til Muhammed og bringe uddannelse derud, hvor borgerne er. Ligesom vi også laver mobile testcentre for covid-19 eller mobile politistationer. Fælles for mange udsatte er, at skoler bare bringer dårlige minder frem. De dukker nakken, når de ser de lange gange på kæmpe skoler. Derfor må vi som skoler komme derud, hvor borgerne er, og lave uddannelse, som finder sted på for eksempel virksomheder, i jobcentre og boligområder eller online,” siger Tue Sanderhage og tilføjer:

“Desværre ser vi bare ikke nogen reformer for øjeblikket gå i den retning. Incitamentsstrukturen går i den forkerte retning. Bevillinger favoriserer undervisning på skoler og bygger på, at der skal sidde 25 mennesker i et lokale på en skole.”

Nogle af hans knap 3.000 årlige kursister er for eksempel udsatte borgere, som tager 9. klasse i et lånt lokale på det lokale jobcenter i boligområdet Brøndby Strand få minutters gang fra deres bopæl og dermed bliver rustet til senere at starte på en ungdomsuddannelse.

Han uddanner ufaglærte i samspil med enten virksomheder, jobcentre eller boligsociale indsatser. Fælles for alle tre typer af aktiviteter er, at de ofte foregår der, hvor medarbejderen eller borgeren er.

De fleste af hans kursister er i gang med en HF. Mange gør det online. Hele 40 procent af den samlede aktivitet er online-baseret undervisning. Her er kursisterne en meget mangfoldig gruppe. Nogle folk er ordblinde eller har diagnoser, som gør det svært for dem at deltage i fremmødeundervisning. Andre er fuldtidsansatte, der læser om aftenen og i weekender. Nogle er eliteidrætsudøvere. Andre er enlige forsørgere og tager for eksempel to fag online og to fag som fremmøde på skolen, da de har svært ved at passe en skoledag fra 8 til 16.

De mange online-kursister giver dog ikke lige så mange penge i kassen som de folk, der møder fysisk op på skolen. For onlineuddannelse giver kun et taxameter på 70 procent af almindelig fremmødeundervisning.

“Vi trænger til en reform af både bevillinger og andre incitamentsstrukturer, så alle parter bliver mere new school frem for old school og tager udgangspunkt i borgerens behov og kompetencer i det hele liv. Et konkret initiativ kunne være at give uddannelsesinstitutionerne bevillinger til opsøgende arbejde og bevillinger for samarbejdsprojekter med virksomheder og kommuner, for det koster mere at skabe større effekt,” siger Tue Sanderhage. **TEKNA /**

Netværk erstatter isolation

Mange års én-til-én-møder mellem jobcentre og kvinder med en ikkevestlig baggrund har ikke fået kvinderne i job eller uddannelse. Nu samler jobcentret i Svendborg kvinder i ti-personersgrupper, hvor de kan støtte hinanden. De har fejret den første mønsterbryder, der har fået et arbejde.

POLITIK OG VELFÆRD

Danmark er der kæmpestore forskelle mellem kvinder som Fie, Fatima og Faven.

Når en dansk kvinde som Fie fylder 25, vil hun med stor sikkerhed være en del af gruppen af kvinder mellem 25 og 49 år, som har fundet sig et job eller er ved at afslutte en uddannelse.

Sådan er det ikke for mange kvinder, der er indvandret til Danmark fra ikkevestlige lande.

25-årige Fatima, der kommer fra Mellemøsten, hører til en gruppe, hvor næsten halvdelen hverken er i job eller i gang med en uddannelse. Hedder hun Faven og er født i Afrika, hø-

Når vi samler dem i grupper på ti og ikke bare mødes med dem i personlige møder, begynder de at snakke med hinanden om job og om de barrierer, de oplever.

LOUISE BERG, borger- og arbejdsmarkedschef i Svendborg

rer hun til en gruppe, hvor mere end hver tredje ikke har et job og heller ikke er i gang med en uddannelse. SE FIGUR 1 på side 20.

Der er altså gode grunde til at genoverveje den hidtidige indsats for at få ikkevestlige førstegenerationsindvandrere i job eller uddannelse.

Det er Svendborg et eksempel på.

Her har borger- og arbejdsmarkedschef Louise Berg og hendes medarbejdere forsøgt at hjælpe kvinder med en ikkevest-